AVSTÅNDET

Nära och fjärran

Objektiven krävde avståndsinställning. Beroende på kameratyp löstes frågan på skilda sätt. När det gällde tidiga kameror på stativ, som 1800-talets vanliga bälgkameror, förde fotografen objektivet framåt eller bakåt för att få en ”skarp” bild. Resultatet syntes på mattskivan.

Ett så kallat Triplettobjektiv med justerbar avståndsinställning. Det tillverkades av firman Derogy med inskriptionen "Brevet d'invention s.g.d.g. Derogy, Opt:en à Paris". Till objektivet följde en lins märkt "Lens for smaller size" och en alternativ lins för "larger size" samt ett objektivlock med trähandtag. Objektivet kunde tas isär med hjälp av bajonettlås. Foto: Ellinor Algin/TM

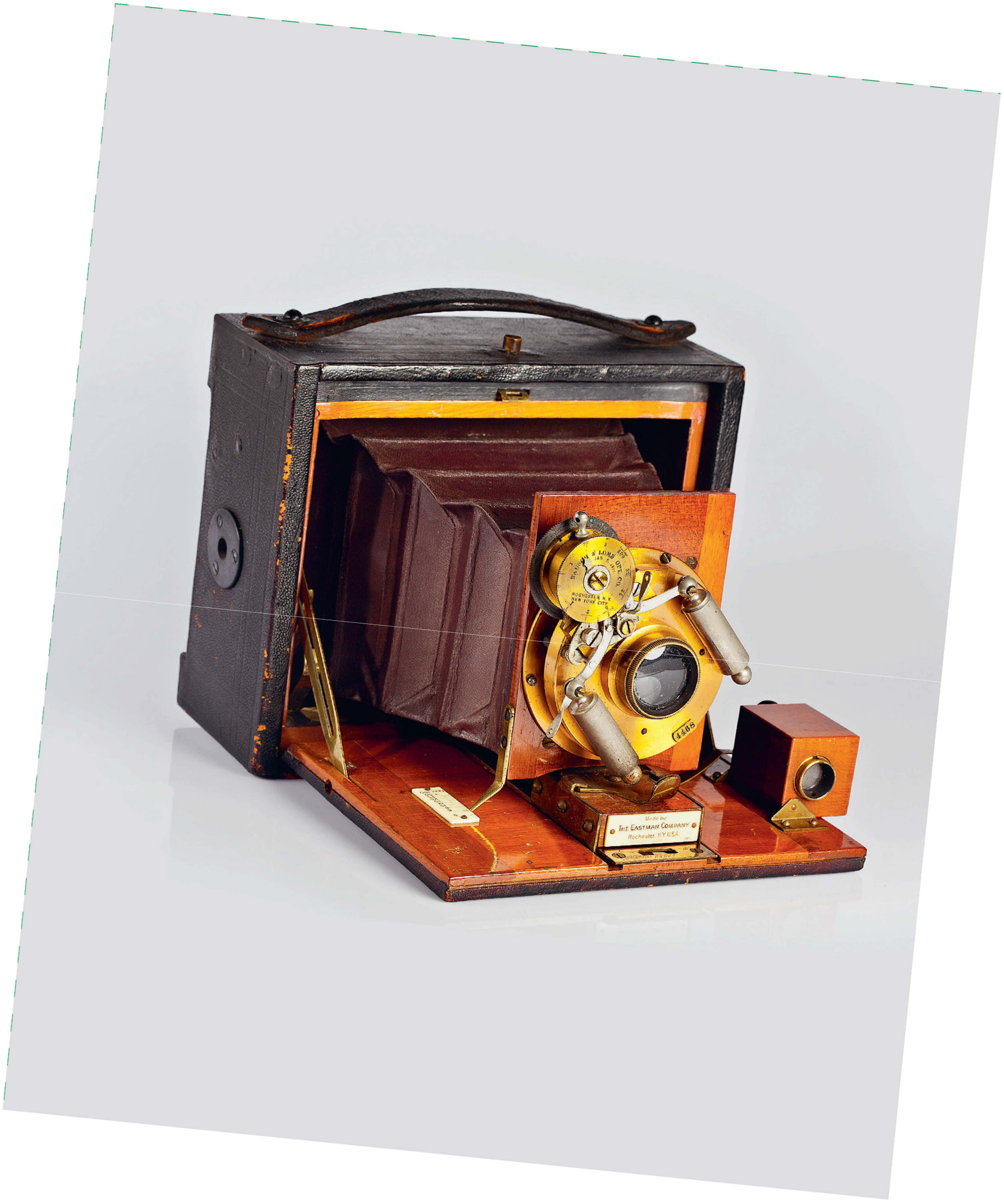
Fotografen ställde in skärpan genom att reglera bälgutdraget. Nedanför objektivet syns till vänster en markör i mässing som pekar på den vita avståndsskalan. Den var i det här fallet graderad från fem till hundra feet. Foto: Ellinor Algin/TM

När handkameror blev vanligare markerades avståndet ofta på särskilda meterskalor invid bälgutdraget. Fotografen fick mäta eller uppskatta antalet meter till motivet och ställa in värdet.

För billiga lådkameror löstes frågan med ett fast så kallat fix-fokus som i regel gav en rimlig skärpa från 1,5 meter till oändlighet. Det innebar att bilden blev lika skarp oavsett avstånd. Eftersom dessa kameror för det mesta hade enkel optik blev resultatet torftigt.

Separata sökare erbjöd en mer exakt avståndsinställning. De monterades ovanpå kamerahuset och fotografen kunde samtidigt kontrollera bildutsnittet. På kameratyper av senare datum byggdes avståndsinställningen in i objektivet. Det gällde särskilt de allt populärare småbildskamerorna. Med ett enkelt handgrepp ställde fotografen in avståndet genom att kontrollera skärpan genom sökaren. En helt annan lösning förekom på vissa mellanformatskameror som utrustades med dubbla objektiv, ett för avståndsinställning och ett för exponering av negativet.

Utvecklingen gick mot halv- och helautomatiska kameror med kopplade objektiv. Infraröda strålar blev grunden för de automatiska system som mätte avstånd. Med hjälp av strålgångsmätning fick fotografen också lämpliga värden för bländare och tid. Från att själv ha fått bestämma vad som var nödvändigt för en korrekt tagning kunde fotografen nu överlämna de bedömningarna till kamerans elektronik. ■

BAUSCH & LOMB OPT. CO.
ROCHESTER N.Y.
NEW YORK CITY
4465
Made by
THE EASTMAN COMPANY
Rochester, N.Y. U.S.A.